

dende Skatteyder selv eller Personer, overfor hvilke der paahviler ham Forsørgelsespligt, medens Udgifter til Forsikringen til Fordel for andre ikke kan fradrages i Henhold til denne Bestemmelse.

I § 6 næstsidste Stykke er optaget en Tilføjelse, som gaar ud paa at sikre, at de særlige Regler for Opgørelse af udenlandske Livsforsikringsselskabers skattepligtige Indkomst alene finder Anvendelse med Hensyn til Indtægter af Forsikringsvirksomheden og ikke med Hensyn til andre Indtægter, de maatte oppebære her fra Landet, saasom fra faste Ejendomme her.

Til § 7.

Medens man i alt væsentligt har bibeholdt de gældende Regler om Familieoverhovedets Beskatning ogsaa af Hustrus og Børns Indkomster, har man paa et enkelt Punkt ment at burde indføre en Ændring, saaledes at hjemmeværende Børn ansættes selvstændigt til Skat ved opnaaet Myndighedsalder d. v. s. 18 Aar, i Stedet for som nu først ved opnaaet Fuldmyndighed. Naar man ikke i Forslaget positivt nævner 18 Aars Alderen, skyldes det Hensynet til mulig forestaaende Ændringer i Myndighedsreglerne.

Endvidere har man anset det for rettest positivt at fastslaa, hvorledes der skal forholdes med Ansættelserne af Enker og Enkemænd ved første Ansættelse efter Ægtefællens Død samt i Forbindelse hermed at give en tilsvarende Regel for første Ansættelse efter indtraadt Skilsmisse.

For Enkers Vedkommende har der i lang Tid hersket Usikkerhed hos de skateliggnende Myndigheder om, hvorledes der skulde forholdes med Ansættelsen, men efter forskellige Afgørelser fra Landsoverskatteraadet har Ordningen fæstnet sig derhen, at de som Regel kun ansættes til Halvdelen af den Indkomst, som Manden paa Fællesboets Vegne har oppebaaret i det sidst forløbne Aar inden Dødsfaldet. Som Følge heraf har der været nogen Tilbøjelighed til den Antagelse, at ogsaa en Enkemænd ved første Ansættelse efter Hustruens Død kun skulde ansættes til Halvdelen af Fællesboets Indkomst. Navnlig for at undgaa denne sidste Konsekvens, der i sig selv synes ganske urimelig, har man ment lettest at ordne Forholdet saaledes, at Ansættelsen under alle Omstændigheder omfatter den fulde Fællesindtægt, kun at der samtidig positivt tillægges Enken Ret til at forlange Nedsættelse i den saaledes ansatte Indkomst efter

Reglerne i Forslagets § 23, jfr. § 28, for saa vidt hendes Forhold maatte tale derfor.

Med Hensyn til første Ansættelse efter Skilsmisse har man paa tilsvarende Maade ment, at den fraskilte Ægtemand maa ansættes efter den fulde Fællesindtægt, medens den fraskilte Hustru da kun bliver at beskatte efter sin mulige Særindtægt, idet man ellers her, i Modsætning til hvor den ene af Ægtefællerne er død, vilde komme til at beskatte Fællesindkomsten dobbelt.

Til § 8.

Som i de almindelige Bemærkninger anført har man navnlig under Hensyn til den stedfundne Forandring i Pengeforholdene anset det for rimeligt at foreslaa en Forøgelse af de hidtil tilladte skattefri faste Fradrag og Børnefradragene.

Men Hensyn til de første har man foreslaaet en Fordobling af de nuværende faste Fradrag paa henholdsvis 800, 700 og 600 Kr., men saaledes at disse nye fordoblede Fradrag ikke som de nuværende Fradrag kommer alle Skatteydere til Gode, men i første Række kun saadanne Personer, hvis ansatte Indkomst ikke overstiger de nævnte Beløb.

Overstiger Indkomsten de nævnte Minimalbeløb, bevares Fradrag af samme Størrelse for Familieforsørgere, for saa vidt deres Indkomst er under 5000 Kr., medens der for andre Skatteydere med Indkomst under 5000 Kr. gives Fradrag som de nuværende paa henholdsvis 800, 700 og 600 Kr.

For Indkomster mellem 5000 Kr. og 10,000 Kr. gives der vedværende Familieforsørgere Fradrag, men kun paa henholdsvis 800, 700 og 600 Kr., medens fuld Skattepligt indtræder for disse ved Indkomster paa 10,000 Kr. eller derover, ligesom Fradraget for andre Skatteydere bortfalder ved Indkomster paa 5000 Kr. eller derover.

Ved Bestemmelsen af Begrebet Familieforsørgere har man lagt Forstaaelsen i Tjenestemandsløven af 12. September 1919 § 92 til Grund.

For Børnefradragenes Vedkommende har man paa tilsvarende Maade foreslaaet en Gradation og en Begrænsning, saaledes at Grundfradragene ansættes til henholdsvis 300, 250 og 200 Kr., og derefter for Indkomster mellem 5000 Kr. og 15,000 Kr. nedsættes til henholdsvis 200, 170 og 140 Kr., medens de ved Indkomster paa 15,000 Kr. eller derover helt bortfalder. Endelig har man bibeholdt den gældende Regel om et særligt Fradrag i Tilfælde, hvor den